

V. I. LENIN ja N. K. KRUPSKAJA
M. A. ULJANOVALLE

22. I. 08.

Rakas äiti! Tänään sain sinulta ja Manjashalta kirjeen ja kiiruhdan vastaamaan. Olin hyvin iloinen saadessani välittömiä viestejä teiltä: Manjashan edellisistä kirjeistä en ole saanut ainoatakaan. Pelkkää harmia noista väliskästä, joihin täytyi turvaantua ennen Geneveen saapumistamme.

Suurta levottomuutta meissä aiheutti tieto Anjutan vaikeasta influenssasta. Asuntonne on varmaankin huono (Nadja sanoo, että se on kostea), kun tauti saattoi niin paheta. Oletteko nyt kaikki terveitä? Kuinka Mitja? Matkustiko hän takaisin toimeensa?

Järjestellemme täällä vähitellen elämäämme eikä se tietysti tule olemaan entistä huonompaa. Ikävä oli vain itse muuttovaihe, siirtyminen paremmasta huonompaan. Mutta se oli väistämätöntä. Mitä Capriin tulee, niin sain heti saavuttuani kirjeen Gorkilta, joka kutsuu minua kovasti sinne. Minä ja Nadja aiomme ottaa välttämättä vastaan tuon kutsun ja käydä Italiassa (*nykyisin* Caprilla kukkivat narsissit, kuten „Gorkit” kirjoittavat), mutta emme nyt. Ensin pitää järjestää kaikki asiat ja vasta sitten lähteä matkustelemaan.

Manjashalle kirjoitin eilen tai toissa päivänä, pyysin häntä hankkimaan vielä lisää kirjoja. Enköhän rasita häntä pyynnölläni liiaksi?

Syleilen sinua hellästi, rakkaani, ja toivon sinun pysyvän aivan terveenä. Kaikille terveiset sekä minulta että Nadjalta.

Sinun V. Uljanov

Rakkaani, kuinka pahasti teillä kävikään sen kirotn influenssan kanssa! Se johtui ehkä siitä, että asunto on kostea? Hyvä, että olette alkaneet parantua... Suutelen teitä kaikkia hellästi, toivon teidän pian vahvistuvan ja parantuvan täydellisesti.

Teidän N.

Lähetetty Genevestä Pietariin

*Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljutsija”
aikakauslehden 11. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan
